

Sista boken om Oske tar upp tonårens mysterium

I BrittMarie Konradssons garage i Älghult står en hel pall med den sista boken i serien om Oske. Berättelsen om en flicka som växte upp på en av, för efterkrigstidens Sverige, så typiska bondgårdar.

ÄLGHULT. Redan för många år sedan, innan hon började skriva på allvar, hade BrittMarie Konradsson ett mål att berätta om den här flickan och hennes liv i början av 1950-talet och tio år framåt. Flickan skulle kunna vara författaren själv, för hon växte också upp på en gård i Småland, men den är inte biografisk.

– Jag trodde inte att det skulle gå, men nu har jag skrivit fem böcker som jag avslutar med Oskes tonårstid. Boken är precis som de tidigare lättläst med korta kapitel och fina illustrationer av min gamla elev Cicci Gunnarsson, säger BrittMarie.

Hon har skrivit, läst och ritat i hela sitt liv, men blev författare på allvar först på äldre dar.

– Min far älskade också att läsa och i föräldrahemmet fanns många böcker av den tidens moderna författare, säger hon.

Redan efter den första boken dök tanken upp om att starta ett eget bokförlag och då kom Brittas Böcker till och också en fyraårig skrivarkurs på halvfart genom Linnéuniversitetet i Växjö.

BrittMarie Torstensson är sedan några år tillbaka pensionerad från sitt jobb som lärare på skolan i Älghult och har tidigare gett ut en sagoboksserie om fem böcker, där barnbarnen står för huvudkaraktären, två kokböcker och så förstås de fem böckerna

Älghultsförfattaren Britt-Marie Konradsson har precis fått hem sina första exemplar av den femte och sista boken om flickan Oske.

FOTO: ANN-HELÉNE THÖRNING

om Oske, varav Oske och de förunderliga tonåren är nytillskottet och den sista boken i serien.

– **Av alla mina** böcker har den här varit svårast att skriva, och den har tagit mig mer än två år att få färdig. Ibland fick den ligga still och så hann jag med boken om Hilma, däremellan. Oske skulle ju bli tonåring och hur mycket kärlek kan man lägga in i det? Jag har verkligen fått tänka på vilken vokabulär

jag använt mig av, för att få det ömsint och inte använda ett för burdust språk. Tonårstiden är ju speciell och det är den för alla ungdomar, säger BrittMarie och tillägger.

– I min egen tonårstid hände det massvis med saker som både var jobbiga men också roliga. Boken är ju inte självbiografisk, men man hämtar ju alltid minnen från sitt eget liv, som blandas upp med påhittade historier. Och så har jag ju egna barnbarn som nu

är tonåringar.

Hon menar att det gäller att tänka både i dåtid och nutid för att det ska bli en läsbar historia och hon har medvetet gjort kapitlen i den här boken lite kortare.

Läsarna får följa med till en tid som tyckas olik den vi idag lever i, men som på många sätt rymmer samma funderingar, glädjeämnen och bekymmer som då.

Idag ägnar hon sig åt skrivandet, sin biodling

och arbetet hemma på Norragården i Älghult där hon bor med maken Bosse och sina katter. Men givetvis kan vi ju inte låta bli att undra om det finns fler manus på lager.

– Ja, jag har funderat hit och dit och mitt ena barnbarn sa till mig att det går väl att skriva fler böcker som handlar om annat. Och visst gör det det.

En tanke har börjat ta form i BrittMaries huvud och det är en bok som handlar om

de Finländska krigsbarnen som skickades från Finland till Sverige under andra världskriget.

– Idag anses det att transporter av krigsbarnen både hade goda och dåliga sidor och jag kan inte låta bli att jämföra dem med de ensamkommande barnen som de senaste åren kommit hit. Så det kanske blir en ny bok om det.

ANN-HELÉNE THÖRNING

En hel pall med den femte och sista boken om flickan Oske som nu blivit tonåring, är vad Älghultsförfattaren Britt-Marie Konradsson fick hem under påskhelgen.

Älghultsförfattaren Britt-Marie Konradsson signerar ett exemplar av sin senaste bok om bondflickan Oske.

När mångsysslaren Britt-Marie Konradsson inte skriver böcker, tar hon gärna hand om sina bin och den honung de ger.